

LBRIS

We know
books

Lidia Zadeh Petrescu

**OPPUS
sau
SIMFONIE PENTRU SURZI**

Neopoeme

CAPITOLUL I. GAMA CU OCTAVE

GESTURI AMPUTATE	17
TRECĂTOARE	19
PRINCIPII.....	21
PAGINA UITATĂ	22
ARTIZAN.....	24
EXIGENȚĂ	27
DRAGOSTE AMARĂ	29
STEPE	31
ORIGINEA POEZIEI	33
MUZA	35
ECHINOCTIUL DIN NOI.....	39
VERS BIZANTIN	41
POEZIEI	42
VOI ȘTIȚI?.....	43
BARICADA	45
MUZA DIN OGLINDĂ	49
CERTITUDINE	50
IDOLUL PUSTIETĂȚII.....	51
DE PROFUNDIS CLAMAVI	53
AD TENEBRAS VOCAVI	54
CATEDRALA	55
MALADIE.....	59
TRANSPARENȚE	61
PERSEVERENȚĂ	62

MĂSURA VREMURILOR	63
LEGĂMÂNT	65
MUZA TĂCERII.....	69
BALAMUC.....	71
ALT TĂRÂM	73
JOCUL	74
O POVESTE FĂRĂ DUMNEZEU	76
ZBORUL NEVĂZUT	81
MIOPIE și STRABISM	83
ARHIVA de VISE	85
PROTEZA	86
CÂND LINIȘTEA DEVINE GLAS	88
CREMATORIUL de OVULE	93
CEREALE	95
VERSURI cu IDENTITATE	96
TEMPERAMENT INEDIT	98
ROL SECUNDAR	100
MUZA MORȚII	105
AȘTEPTAREA	107
CHIPUL	109
VIBRAȚII în SPAȚII	111

CAPITOLUL II. INTERMEZZO

COROANE de LUMINĂ	115
PECETEA.....	116
FERICIȚI	118
ANONIMI	119
MAREA SINGURĂTATE	120
FĂRĂ SĂ ȘTII	122
EXONERATĂ	127
VERS cu GUST AMAR de LUNĂ	129
ROUĂ AMARĂ	131

SANATORIUL de VAR	133
CONJUNCTIVITĂ	135
ZĂDĂRNICIE	136
FLORI MUCEGĂITE	137
PLECAREA.....	138
DEGEABA	141
CEASURI TÂRZII	143
CHEMAREA	144
ALTAR	145
BUZE și VENTUZE	146
PASMANTERII	149
BĂTRÂNI	151
NOI GEOMETRII	153
EDEN	155
LINIȘTE OSTILĂ	157
ECHITABIL	161
ÎNTRE PEREȚI	162
VINOVATĂ	163
UN STROP DE FERICIRE	166
SĂRUT OTRĂVITOR	168
SANCTUAR	170

CAPITOLUL III. FURIOSA

AVORT SPONTAN	175
DACĂ	177
JUSTIFICARE	179
PORȚI de VISE	180
ÎNȚELEAPTĂ	182
CALIGRAFIE	185
DE LA GENEZĂ	187
SANATORIUL VISELOR FALITE	188
DRUMUL	190

FĂRĂ ECHIVOC	191
SINE	195
IPOSTAZE	196
CĂLĂTOR printre CUVINTE	198
PORTI ÎNCHISE	200
HAOS CO(S)MIC	202
ESENȚE	207
VIDUL ACCEPTĂRII	208
HABITAT POETIC	210
MONȘTRI	211
ZIDURI VĂRUITE	213
ILUZIA ZBORULUI	217
FRAGMENTE din MINE	219
PRINTRE ZEI	221
MÂNIA	224

CAPITOLUL IV. ÎN SENS OPUS

ÎN SENS OPUS	227
IPOTECI	229
WISE OARBE	230
TURLA	232
AUTOPORTRET în ALT TIMP	233
CE-A MAI RĂMAS	235
SURMENAJ	239
CHEMAREA	240
PROIEȚII	242
SUBSEMNATA	244
ANIVERSAREA MUZEI MELE	246
ABATOARE pentru CAI	251
AMĂGIREA	253
AMBUSCADĂ	255
REGĂSIREA	256

CONCLAVUL	258
PERSEVERENȚĂ	260
ERATĂ	265
STARE LIRICĂ.....	267
VIBRAȚII în SPAȚII	268
CULISE VIRTUALE	269
VOI ȘTIȚI?.....	271
PATOS DIVIN	273
STARE ABISALĂ	277
DINCOLO de ZIDURI	278
ALEGEREA	279
CAMERA SECRETĂ	281
CHEIA.....	282
LIBIDOU CONTAGIOS	284
NEURONI	285
OPPUS	286

Stau într-o calmă așteptare
Îmbrățișând cu pleoapa vise
Din împrejurul care moare
Când amintiri sunt sinucise

Deschid un gând cu lama rece
Ca pe o rană ancestrală
Și las prezentul să disece
Dacă e vis, coșmar sau boală

Cu gesturile amputate
Mă rătăcesc fără orbită
Și mă adun pe jumătate
În partea mea neliniștită

Când duc pe umeri greutate
Mă pierd pe drum fără direcții
Și mă adun din jumătăți
Pe drumul fără intersecții

Păstrez pe coala de hârtie
Doar amintiri ce mă doboară
Cuvinte spuse la mânie
Și lacrimi pe un chip de ceară

Și fac din litere, cuvânt
Și trup ascund în sentiment
Când lumea nu-i și nu îi sunt
Decât o cruce pe ciment

Zădărniciind cuvinte moarte
Mă regăsesc într-o erată
Și mă adun din foi de carte
Cu o copertă dezmembrată

Ascund în pumnii mei pământ
Și trup ascund în val de mare
Căci nu am fost și nici nu sunt
Decât o simplă întâmplare

Cu noaptea fac un legământ
Și din tăceri ridic altare
Când lumea nu-i și nu îi sunt
Decât un rest de lumânare

Iar din tăcere fac mormânt
Și din mormânt fac cimitire
Nu-mi este lumea și nu-i sunt
Decât ruină-n devenire

Dar nu mă poate domoli
Nici ziua vie, trecătoare
Nici ziua-n care, acea zi
E viața mea ne-ncăpătoare

În suflet sunt poetă, pe stradă-s oarecare
O umbră care trece în zdrențe camuflată
Adesea scriu poeme în stări de tulburare
Iar în normalitate sunt o neadaptată

O cruce port în spate făcută din cuvinte
Cu pași de condamnată o duc cu greutate
Pe ziduri am icoane, și-n inimă morminte
La care lăcrimez dintr-o necesitate

De mă vedeți în stații, citind o poezie
Atunci veți înțelege că poezia moare
Și singura speranță deșartă și târzie
Rămâne dumnezeul ce-i încă în vigoare

Iar de voi sta pe stradă cu ochi deprimanți
Nu sunt o cerșetoare, ci autor de carte
Pe care n-o să dați vreodată câțiva sfanți
Că n-aveți timp de slove când știți că sunt deșarte
(Și da, aveți dreptate!)

De mă zăriți pe trepte, uitându-mă în gol
Nu e un act de teatru, nici fală sau paradă
Doar îmi înec durerea ca fetuși în formol
Când ultima dorință a sucombat schiloadă

În sânge sunt poetă, pe stradă sunt fugară
Ce-și poartă trupul vechi prin gări, cu predilecții
Pe chip am răni ascunse, sub lacrima amară
Iar gândurile-mi zboară spre alte intersecții

De mă vedeți prin parcuri, cu ochii într-o carte
Nu-mi cereți să zâmbesc sau să vă dau speranțe
Că-n lumea asta oarbă speranțele-s deșarte
Când ne sufocă vicii, tăieri și ordonanțe

Iar când oi sta în ploaie cu haina descheiată
Nu-s beată, nici nebună, ci stau la semafoare
Ca ultima poetă de muze răsfățată
Și-n piept în loc de clopot bat tobe funerare

Mă veți găsiți la iarnă cu flori lângă morminte
Și nu-ntrebați de cine mi-e dor și-s răvășită
M-a privegheat o vreme altarul de cuvinte
Și-o candelă aprinsă-n biserica greșită

Când voi umbla pe stradă cu părul tot mai nins
Nu-i teatru, nu-i nici rol dar nu-i nici renunțare
E doar ce-a mai rămas dintr-un cuvânt aprins
Ce arde într-un trup cu vise trecătoare

Din toată-averea strânsă, nimic nu mai rămase
Doar poezia moartă lăsată de pripas
Căci trupul ca și mintea mi-erău necuviincioase
Iar arta și cultura nu-mi ajungeau la nas

Până și caracterul din oarbă vanitate
S-a dat ades în stambă și n-a avut de-ales
Ori lacătul de tablă, retras în castitate
Ori a porni pe calea lactee ce-i dă ghes

Sub auspiciul nopții ar fi ales lacteea
Ca o prostituată intrată în călduri
Care-și amanetase pe viață, odiseea
Într-un bordel de versuri cu târfe și lături

Cum tocmai alungasem în, săptămâna- ceea,
Dezgustătoare gânduri cu iz de putregai
M-am despuiat de zdrențe și-am devenit ateea
Trădată și de muză, cu visul conjugal

Deci fredonând principii și crezuri de fațadă
Plecat-am după slavă prin pagini de ziar
Întocmai ca o proastă și ne-nțarcată iadă
Să-și caute suzeta prin iarbă în zadar

Mă-nchid în gând și spun că nu mai scriu
Dar iar deschid o pagină uitată
Și sângele devine albăstriu
Iar inima îmi bate tulburată

Îngrop cuvinte, dar le simt și știu
Că n-au murit și sunt nevinovată
Mă-nchid în gând și spun că nu mai scriu
Dar iar deschid o pagină uitată

Renunț la drum și mă întorc târziu
Cu pasul greu de umbră apăsată
Dintr-un deșert cu soarele pustiu
Chemată de-o morgană renegată

Și iar mă caut printr-un vis pustiu
Mă tem să spun că nu mai am putere
Dar glasul îmi rămâne totuși viu
Să îmi ascult tăcerile himere

Iar pentru moarte nu e prea târziu
Când urci din bezne către înviere
Și iar mă caut printr-un vis pustiu
Din noapte până-n zori, fără putere

Sub pașii mei se-așează umbre reci
Și-n ele se ascunde Dumnezeu
Și ultimii poeți din biblioteci
Pe-un raft cu praf egal și tot mai greu

Mă înfășor în frig, mă dau în dar
Unei tăceri cu gust de renunțare
Dar versul e un viciu legendar
Și simt că redevin o luptătoare

Mă tem de-o nouă zi, la fel de grea
Când fila albă-i semn de renunțare
Deasupra ei va sta tăcerea mea
Și-o lacrimă ce cade și mă doare

În glasul meu cuvintele sunt reci
Prin trup îmi trec cohortele de gânduri
Când amintiri își sapă loc de veci
În cimitir sub crucile din scânduri

Adesea trec ecouri nechemate
Printre tăceri, fără să știu cât dor
Iar orologii cu cadrane sparte
În mine bat și tot în mine mor

Când sunt cuprinsă toxic de bravadă
Și simt în sânge clopotul bătând
Mă tem să spun și n-am nicio dovadă
Că o să scriu un nou volum curând

De-o vreme poezia mi-e icoană
În gând și în simțire, când beteagă
Am aripa în zbor și nu am hrană
Iar pentru suflet niciun strop de vlagă

În strofe ca în stranele râvnite
Meștesugesc să fac din vorbe artă
Precum un cioplitor cu mâini rănite
Am pus în ele-o lacrimă curată

Dar nu mai știu pe care drum pot merge
Pe cel al vanității absolute
Sau pe un drum ce-i drept care converge
În schituri monahale neștiute

Poate părea un gest de nebunie
Să zbori înalt cu aripi betegite
În loc să stai închis în colivie
Cu aripi noi dar neînsuflețite

Să nu-ți ascunzi de lume crusta, rana
Nu te-ndoi când glasul-ți este frânt
Ești artizanul ce-și cioplește strana
Și își sculptează aripi din cuvânt

Dar dac-ajungi pe creste din greșeală
De milă îți va plânge o icoană

LIBRIS

We know
books

